

Sygn. akt *XVII AmE 244/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>Sędzia Sądu Okręgowego Ewa Malinowska</i>
Protokolant –	starszy sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu 8 grudnia 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) *sp. z o.o. z siedzibą w K.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki*

o kontynuowanie postępowania administracyjnego

na skutek odwołania (...) *sp. z o.o. w K.* od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 25 marca 2019 r. Nr D.. (...)(...)

1. oddała odwołanie;

2. zasądza od (...) *sp. z o.o. w K.* na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

XVII AmE 244/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 marca 2019 r. wydaną w sprawie Nr D.. (...) (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755, ze zm.) oraz w związku z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z późn. zm.) umorzył postępowanie administracyjne w sprawie zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej dla odbiorców w grupach taryfowych G przedsiębiorstwa energetycznego (...) *Sp. z o.o. z siedzibą w K.*, wszczęte na wniosek tego Przedsiębiorstwa z dnia 14 listopada 2018 r., znak: (...)

(decyzja k. 5-6)

Powód (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K. wniósł odwołanie od tej decyzji zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił: naruszenie art. 105 § 1 k.p.a. poprzez umorzenie postępowania administracyjnego, w sytuacji gdy postępowanie administracyjne nie było bezprzedmiotowe, co wynikało z błędnej wykładni:

1) art. 47 ust. 1 PE w zw. z art. 5 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym i niektórych innych ustaw i przyjęciu że na powódzie nie ciąży publicznoprawny obowiązek stosowania w rozliczeniach z odbiorcami cen i stawek opłat zawartych w zatwierdzonej przez Prezesa URE taryfie na obrót energią elektryczną, ze względu na sztywne określenie wysokości tych cen, co w ustawie z 28 grudnia 2018 r.

2) art. 47 prawa energetycznego w zw. z § 4 Rozporządzenia Ministra Energii z dnia 6 marca 2019 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną poprzez ich błędną wykładnię i przyjęcie, że przedmiotem decyzji zatwierdzającej taryfę jest wyłącznie zatwierdzenie cen energii elektrycznej.

Zarzucając powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

(odwołanie k. 7-9)

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po dokonaniu analizy zarzutów odwołania stwierdził, że nie zasługują one na uwzględnienie i brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji. Tym samym, organ podtrzymał stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji, wnosząc o oddalenie odwołania i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

(odpowiedź na odwołanie, k. 51-54).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedsiębiorstwo energetyczne (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K. pismem z dnia 14 listopada 2018 r. wystąpiło do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o zatwierdzenie taryfy dla energii elektrycznej dla odbiorców z grup taryfowych G na rok 2019 r. (k. 3-30 akt adm.)

Z dniem 31 grudnia 2018 r. weszła w życie ustawa z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538), zmieniona następnie ustawą z dnia 21 lutego 2019 r. zmieniającą ustawę o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz **niektórych innych ustaw, ustawę - Prawo ochrony środowiska, ustawę o systemie** zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, ustawę o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. poz. 412). Nowelizacja ta weszła w życie w dniu 6 marca 2019 r.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy nowelizującej (w brzmieniu obowiązującym na datę wydania zaskarżonej decyzji) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną określa na 2019 r. ceny i stawki opłat za energię elektryczną w wysokości cen stosowanych w dniu 31 stycznia 2018 r. ustalonych w taryfie w rozumieniu art. 3 pkt 17 ustawy prawo energetyczne zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

W dniu 31 stycznia 2018 r. obowiązywała taryfa zatwierdzona decyzją z dnia 14 grudnia 2017 r. D. (...) (...) dla odbiorców w grupach taryfowych G przyłączonych do sieci (...) S.A., dla których powód świadczy usługę kompleksową. (decyzja k. 17v-22)

Oznacza to, że z mocy ustawy nastąpiło przedłużenie stosowania cen ustalonych w taryfach stosowanych w dniu 31 grudnia 2018 r. - do dnia 31 grudnia 2019 r.

Przepisy prawa energetycznego określają w jaki sposób ustala się taryfy dla odbiorców energii.

Zgodnie z art. 47 ust. 2 PE Prezes URE zatwierdza taryfę lub odmawia jej zatwierdzenia w przypadku stwierdzenia niezgodności taryfy z zasadami i przepisami, o których mowa w art. 44-46 PE. Zgodnie z art. 47 ust. 2e PE Prezes URE analizuje i weryfikuje koszty uzasadnione, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 i 2 w zakresie ich zgodności z przepisami ustawy, na podstawie sprawozdań finansowych i planów rzeczowo-finansowych przedsiębiorstw energetycznych, biorąc pod uwagę tworzenie warunków do rozwoju konkurencji i promocji efektywności wykonywane działalności gospodarczej, a w szczególności stosując metody porównawcze oceny efektywności przedsiębiorstw energetycznych wykonujących w zbliżonych warunkach działalność gospodarczą tego samego rodzaju.

Rację ma pozwany, że kompetencje w zakresie możliwości analizy i weryfikacji kosztów stanowiących podstawę kalkulacji taryf zostały całkowicie wyłączone ustawą o charakterze szczególnym w stosunku do ustawy prawo energetyczne, w której zastosowano ceny sztywne.

Oznacza to, że cena energii elektrycznej w roku 2019 została określona w ustawie, zaś pozostałe składniki taryfy wynikają z powszechnie obowiązujących przepisów prawa.

Kwestia bonifikat dla odbiorców za niedotrzymanie standardów ilościowych obsługi została określona w § 42 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 6 marca 2019 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2019 r. poz. 503) w przypadku niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne standardów jakościowych obsługi odbiorców odbiorcom przysługują bonifikaty w wysokości ustalonej w rozporządzeniu, o ile umowa sprzedaży energii elektrycznej lub umowa o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej lub umowa kompleksowa nie stanowią inaczej.

Zgodzić się też należy z pozwanym, że nie jest możliwe w świetle art. 47 ust. 2 PE zatwierdzenie taryfy w części. Prezes URE zasadnie uznał, że obowiązek zatwierdzenia lub odmowy zatwierdzenia taryfy wynikający z art. 47 ust. 2 uległ zawieszeniu dlatego umorzył postępowanie wszczęte na wniosek powoda na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. Zgodnie z tym przepisem gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Sąd podziela stanowisko pozwanego, że w niniejszej sprawie Prezes URE nie miał możliwości merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, bowiem z mocy art. 5 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw wyłączona została materialnoprawna podstawa do wydania decyzji administracyjnej w zakresie zatwierdzenia taryfy na rok 2019, wobec prowadzenia taryfy sztywnej przez ustawodawcę. Zgodzić się też należy z pozwanym, że art. 5 tej ustawy jest przepisem szczególnym do przepisów o zatwierdzaniu taryf zawartych w prawie energetycznym wyłączającym na okres przejściowy stosowanie art. 44-47 ustawy prawo energetyczne.

Z tych wszystkich względów, stwierdzając brak podstaw do uwzględnienia odwołania, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że na koszty należne - wygrywającemu sprawę - Prezesowi URE złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 26 listopada 2016 r.

SSO Ewa Malinowska